

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru
judecător: A. Catană
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

dosarul nr. 2ra-2023/2017

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Morari împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne, filiala Călărași și Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de permutare din funcție, anularea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, anularea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Gheorghe Morari, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2014, Gheorghe Morari s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași și ÎS „Servicii Pază” a MAI cu privire la anularea ordinului de permutare din funcție, anularea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, anularea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Gheorghe Morari a invocat, că prin ordinul nr. 53-7 din 23 aprilie 2009 a fost numit în funcția de inspector-șofer a DP al SPS Călărași.

Conform ordinului nr. 01 din 08 decembrie 2010 al ÎS „Servicii Pază”, Secția Pază de Stat Călărași a DGPS MAI de la 08 octombrie 2010 s-a reorganizat în ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași.

Prin ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI nr. 6-7 din 08 decembrie 2010 a fost reconfirmat în funcția de șofer (grupa operativă) al dispeceratului pază al ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași, iar la 23 septembrie 2014, prin ordinul 138-p a fost concediat din funcția de șofer grupa operativă conform art. 86, alin. (1), lit. g) Cod muncii.

Specifică, că în motivarea acestui ordin s-a indicat că, la 18 septembrie 2014, de la orele 13:15 și până la 15:30, el ar fi lipsit fără nici un motiv de la serviciu, refuzând să depună explicațiile de rigoare. Se mai indică în ordin, că pe parcursul activității, a manifestat o atitudine iresponsabilă față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu, iar în legătură cu acest fapt a fost sancționat prin ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași cu sancțiune disciplinară - muștrare aspră, iar în baza acestor temeuri s-a dispus concedierea lui din funcția deținută conform prevederilor art. 86, alin. (1), lit. g) Codul muncii.

În ceea ce privește comiterea abaterilor disciplinare care i se incriminează, consideră, că nu a încălcat sub nici o formă disciplina muncii și obligațiile lui și nu există nici un motiv ce ar permite angajatorului să-l sancționeze disciplinar.

Consideră că, aplicarea sancțiunilor disciplinare față de dânsul au fost aplicate fără nici un motiv, la voința unilaterală a angajatorului și cu încălcarea flagrantă a legislației muncii, iar despre existența ordinelor de sancționare disciplinară i s-a comunicat în formă verbală, fiind pus în fața faptului împlinit, fără a-i permite să dea explicațiile de rigoare și fără petrecerea unei anchete de serviciu obiective. Totodată după concedierea lui, nu i s-a înmănat carnetul de muncă și nu a fost efectuată pe deplin plata drepturilor salariale.

Susține că, ordinele menționate sunt ilegale și având intenția de a le contesta în instanța de judecată, la 07 octombrie 2014 de către reprezentantul său a fost înaintată o cerere către ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași, prin care a solicitat eliberarea copiilor de pe actele în temeiul cărora s-a dispus concedierea lui, inclusiv a actelor întocmite de comisia de anchetă.

Menționează că, prin răspunsul nr. 244 din 14 octombrie 2014 a fost informat, că actele solicitate se află în Direcția Pază de Stat MAI a RM, unde trebuie să se adreseze, calificând ca o eschivare a angajatorului de a prezenta actele solicitate ce contravine dispozițiilor art. 210, alin. (2) Codul muncii.

Solicită reclamantul anularea ordinului directorului ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași din 17 septembrie 2014 prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de muștrare aspră, anularea ordinului directorului ÎS „Servicii Pază” a MAI din 23 septembrie 2014 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în funcția de șofer grupa operativă în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași și obligarea părților să-i achite despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 86 476,24 lei, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2017 a fost respinsă acțiunea lui Gheorghe Morari împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI și ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași cu privire la anularea ordinului nr. 87 din 17 septembrie 2014, emis de către ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași cu privire la permutarea din funcția de șofer grupa operativă în funcția de gardian public; anularea ordinului nr. 92 din 18 septembrie 2014 emis de ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră; anularea ordinului nr. 138 p din 23 septembrie 2014 emis de către ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 27 ianuarie 2017 Gheorghe Morari a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017 s-a admis apelul formulat de Gheorghe Morari.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a anulat Ordinul nr. 87 din 17 septembrie 2014, emis de ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași cu privire la permutarea lui Gheorghe Morari din funcția de șofer al grupei operative a ÎS „Servicii Pază” a MAI, filialei Călărași a în funcția de gardian public al aceleiași filiale.

S-a anulat Ordinul nr. 92 din 18 septembrie 2014, emis de ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași privind aplicarea sancțiunii disciplinare „muștrare aspră” gardianului public paza fizică a ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași, Gheorghe Morari.

S-a anulat Ordinul nr. 138 p din 23 septembrie 2014, emis de ÎS „Servicii Pază” a MAI privind aplicarea sancțiunii disciplinare - concedierea lui Gheorghe Morari, din funcția de șofer al grupei operative a ÎS „Servicii Pază”, filiala Călărași.

S-a restabilit Gheorghe Morari în funcția de șofer, grupa operativă al dispeceratului pază a ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași.

S-a încasat din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Gheorghe Morari salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 23 septembrie 2014 – 29 iunie 2017 (1008 zile x 102,46 lei/zi) în sumă de 103 279,68 lei.

S-a încasat din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Gheorghe Morari prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

La 14 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 232, Vol. I).

La 25 august 2017, ÎS „Servicii Pază” a MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii Primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 25 august 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 29 iunie 2017, în termen, în cazul în care copia deciziei motivate a fost expediată părților la 14 iulie 2017 și la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia Curții de Apel Chișinău ca nefondată și neîntemeiată, iar hotărârea primei instanțe din 24 ianuarie 2017, ca fiind una legală și întemeiată.

A mai indicat că, în apelul depus, Gheorghe Morari a invocat aceleași temeiuri de restabilire în funcție conform cererii de chemare în judecată, care au fost dezbătute prin probe și argumente concludente.

Susține recurentul că, la 17 septembrie 2014, în legătură cu necesitatea de serviciu, și în temeiul prevederilor art. 74 alin. (4) Codul muncii (în vigoare la momentul permutării), directorul ÎS „Servicii Pază” a MAI, filiala Călărași a dispus, prin ordinul nr. 87, permutarea lui Gheorghe Morari din funcția de șofer al grupei operative în funcția de gardian public, cu păstrarea salariului de funcție stabilit anterior.

Ordinul în cauză a fost adus la cunoștință persoanei vizate, dar aceasta a refuzat să-l semneze, fapt confirmat prin nota inspectorului responsabil de managementul resurselor umane, însă, Gheorghe Morari nu sa conformat cerințelor ordinului menționat, și la 17 septembrie 2014 și s-a prezentat la locul precedent de muncă, iar pentru încălcările comise, urmare anchetei de serviciu, la 18 septembrie 2014 a fost sancționat disciplinar cu „muștrare aspră”.

A mai indicat recurentul, în partea anulării ordinului nr. 138p din 23 septembrie 2014, privind aplicarea sancțiunii disciplinare „concediere” că, instanța de apel nu a ținut cont de argumentele și probele prezentate, ci doar de declarațiile apelantului, pe când toate actele au fost emise în strictă conformitate cu legislația.

Recurentul, în principiu, în motivarea recursului a indicat aceleași motive de fapt și de drept pe care li-a indicat și în cadrul examinării cauzei atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea recursului intimatul nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, ÎS „Servicii Pază” a MAI în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Nicolae Craiu

Ion Druță